

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **B., a.s., P.**, zastúpený: *Mgr. E. H., advokátka, H.*, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, Dunajská č. 68, P.O.BOX 58, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1082-150-7000/2007 zo dňa 28.09.2007, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/267/2007-46 zo dňa 18.03.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/267/2007-46 zo dňa 18. marca 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k. 2S/267/2007-46 zo dňa 18.03.2009 Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1082-150-7000/2007 zo dňa 28.09.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zastavil konanie o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. c/ zákona č. 25/2006 o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon č. 25/2006 Z.z.

Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného uvádzajúc, že v tejto veci námietky žalobcu neboli podpísané dvoma členmi predstavenstva žalobcu, naproti tomu však žalobca preukázal, že člen predstavenstva, ktorý podpísal námietky, bol splnomocnený na zastupovanie ďalším členom predstavenstva, takže jeho podpis predstavoval v podstate naplnenie zákonnej požiadavky konania za spoločnosť. Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalovaného, že na konanie o námietkach sa nevzťahuje zákon o správnom konaní, ale osobitný predpis a to zákon o verejnom obstarávaní, ktorý prerušenie konania za účelom odstránenia nedostatku podania navrhovateľa neustanovuje. Na druhej strane však žalovaný týmto postupom sám prísne taxatívne vymedzil požiadavky na výklad daného zákona. S poukazom na citovaný § 138 písm. h/ zákona č. 25/2006 Z.z. krajský súd poukázal na to, že tento obsahuje iba požiadavku podpisu osoby oprávnenej konať za spoločnosť, pričom ďalej túto požiadavku nerozširuje. V žiadnom prípade sa nedá dospieť k záveru, že by zákon sankcionoval zastavením konania o námietkach nedoloženie dokladu, z ktorého vyplýva oprávnenosť konať za navrhovateľa. V tomto prípade ide podľa názoru krajského súdu o pochybenie pri tvorbe tohto zákonného ustanovenia, nakoľko predchádzajúci zákon o verejnom obstarávaní požadoval predloženie plnomocenstva v § 107 ods. 5 písm. j/ a pri prísne formalistickom výklade v súčasnosti platného zákona o verejnom obstarávaní, nie je možné sa domnievať, že takúto požiadavku si má navrhovateľ „domyslieť“ výkladom zákona.

Napriek snahe žalovaného o poukázanie na analógiu vyžadovania plnomocenstva v občianskom súdnom konaní, uvedené posúdil prvostupňový súd ako nesprávne, nakoľko súd je povinný vyzvať účastníka konania na predloženie plnomocenstva zástupcu v konaní, v prípade ak plnomocenstvo chýba a až po márnom uplynutí lehoty na predloženie plnomocenstva, môže z tejto skutočnosti vyvodiť procesné závery.

Keďže u žalovaného ide o také pochybenie, ktoré má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, krajský súd rozhodnutie zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP).

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal včas odvolanie žalovaný, v ktorom poukazoval na ustanovenie § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní, ktoré upravuje taxatívny výpočet náležitostí, ktoré musia obsahovať námietky podané žalovanému. Absencia ktorejkoľvek z vyššie uvedených náležitostí je podľa § 139 ods. 1 písm. c/ zákona o verejnom obstarávaní dôvodom zastavenia konania o námietkach. Podľa § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní je jednou z náležitostí námietok podaných úradu podpis navrhovateľa alebo osoby oprávnenej konať za navrhovateľa. Vzhľadom na to, že žalobca (v konaní o námietkach navrhovateľ) má status právnickej osoby,

mali byť námietky podané žalobcom podpísané osobou oprávnenou konať v mene žalobcu (navrhovateľa). Zákon o verejnom obstarávaní teda *expressis verbis* upravuje ako jednu z náležitostí námietok podpis osoby oprávnenej konať za navrhovateľa. Túto skutočnosť, t.j. právo osoby podpisujúcej námietky konať za navrhovateľa však nepreukazuje samotný podpis tejto osoby, ale konkrétna právna skutočnosť, akou môže byť napr. akt splnomocnenia, ktorý zakladá a verifikuje právo osoby podpisujúcej námietky konať v mene navrhovateľa. Vzhľadom na skutočnosť, že zákon o verejnom obstarávaní v § 138 ods. 6 písm. h/ vyžaduje ako obsahovú náležitosť námietok, podpis osoby oprávnenej konať za navrhovateľa, je potrebné aby podané námietky obsahovali nielen podpis fyzickej osoby, ale aj verifikáciu oprávnenosti fyzickej osoby podpisujúcej námietky konať za navrhovateľa. Uvedená požiadavka je implikovaná v samotnom ustanovení § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní a vyplýva z jeho logického výkladu. V opačnom prípade, t.j. ak by verifikácia oprávnenia fyzickej osoby podpisujúcej námietky konať v mene navrhovateľa, nebola obsahovou súčasťou námietok, by žalovaný v prípade podania námietok musel vychádzať z prezumpcie, že osoba, ktorá podpísala námietky, je oprávnená konať v mene navrhovateľa, v dôsledku čoho, by námietky mohol podpisovať v podstate ktokoľvek. Z uvedeného dôvodu je preto nevyhnutné, aby navrhovateľ pri podaní námietok „uniesol dôkazné bremeno“ a verifikoval oprávnenie (vo väzbe na osobu, ktorá podpísala námietky) konať v mene navrhovateľa a tým preukázal splnenie zákonnej náležitosti námietok podľa § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní.

V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné zdôrazniť, že výklad právnej normy nemožno zakladať výlučne na gramaticko-formalistickej interpretácii. Ústavný súd v náleze č.k. III. ÚS 341/07 uviedol cit.: „V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad *ratione legis* pred doslovným gramatickým výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava) totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

Zmyslom a účelom obsahových náležitostí námietok v zmysle § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní je okrem iného verifikácia, či námietky boli podané aktívne legitimovanou osobou na podanie námietok v zmysle § 138 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní. Žalovaný ďalej uvádza, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s argumentom žalovaného, že žalovaný v zmysle procesnej úpravy konania o námietkach nedisponuje oprávnením vyžiadať od navrhovateľa po podaní námietok doplnenie údajov resp. zákonných náležitostí námietok. Žalovaný ako štátny orgán nemôže podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky robiť procesné úkony, ktoré mu zákon nezakazuje. Pri prísne formalistickom výklade, aký zaujal súd prvého stupňa v rozsudku, by žalovaný v konaní o námietkach vzhľadom na absenciu právomoci vyžiadať od navrhovateľa po podaní námietok doplnenie

údajov resp. zákonných náležitostí námietok, musel vo väzbe na obsahovú náležitosť námietok v zmysle § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní vždy prezumovať jej splnenie. Takáto aplikačná prax žalovaného by však mohla vyústiť do nezákonného rozhodnutia. Ak by žalovaný meritorne konal na základe podaných námietok (v dôsledku prezumpcie splnenia obsahovej náležitosti námietok v zmysle § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní), ktoré by napr. za vylúčeného uchádzača so statusom právnickej osoby podpísala fyzická osoba, ktorá by nebola oprávnená konať za uchádzača, tak by vystupovala v procesnej pozícii navrhovateľa fyzická osoba, ktorá podpísala námietky, a nie uchádzač so statusom právnickej osoby, za ktorého táto fyzická osoba námietky podpísala. V takomto prípade by však nebolo možné vzhľadom na vyššie uvedenú prezumpciu skúmať, či fyzická osoba, ktorá podpísala námietky je alebo nie je aktívne legitimovaná na podanie námietok v zmysle § 138 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, t.j. nebolo by možné preskúmať, či v danom prípade je alebo nie je naplnený dôvod pre zastavenie konania v zmysle § 139 ods. 1 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozsudkom č.k. 1S 270/2007 zo dňa 13.03.2008 zrušil rozhodnutie žalovaného práve z dôvodu, že žalovaný nedostatočne preskúmal existenciu aktívnej legitimácie navrhovateľa na podanie námietok. V predmetom rozsudku Krajského súdu v Bratislave sa uvádza, že subjektom, ktorý má právo podať námietky, môže byť buď uchádzač, záujemca, účastník alebo osoba, ktorá sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, ktoré boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného. Z toho vyplýva, že úrad pri rozhodovaní o námietkach musí skúmať subjekt, ktorý námietky podal, resp. musí skúmať jeho aktívnu legitimáciu.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný nemôže v konaní o námietkach prezumovať splnenie obsahovej náležitosti námietok v zmysle § 138 ods. 6 písm. h/ zákona o verejnom obstarávaní, nakoľko by v takom prípade dostatočne nepreskúmal existenciu aktívnej legitimácie, čím by sa vystavil riziku vydania nezákonného rozhodnutia. Predpokladom komplexného preskúmania existencie aktívnej legitimácie navrhovateľa je preto preukázanie, či fyzická osoba, ktorá podpísala námietky, je oprávnená konať v mene navrhovateľa. Túto skutočnosť môže žalovaný vzhľadom na absenciu oprávnenia vyžadovať od navrhovateľa po podaní námietok doplnenie údajov resp. zákonných náležitostí námietok, preskúmať len z obsahu podaných námietok resp. dokumentácie obstarávateľa.

Z § 138 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní vyplýva, že žalovaný je oprávnený v konaní o námietkach požadovať len doplnenie dokumentácie obstarávateľa a to v prípade, ak nie je dokumentácia kompletná. Splnomocnenie, na ktoré sa odvoláva žalobca v predmetnej žalobe a ktoré verifikuje oprávnenosť fyzickej osoby, ktorá námietky podpísala, konať za žalobcu, však nebolo obsahovou súčasťou žalobcom podaných námietok a ani dokladov, ktoré žalobca predložil v predmetnej užšej súťaži (t.j. nebolo súčasťou kompletnej dokumentácie, ktorú obstarávateľ v zmysle § 138 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní predložil v konaní o námietkach žalovanému). Uvedené splnomocnenie žalobca predložil až v konaní pred súdom ako prílohu správnej žaloby. Z uvedeného dôvodu nemohol

mať žalovaný v konaní o námietkach vedomosť o existencii predmetného splnomocnenia. Žalovaný po preskúmaní žalobcom podaných námietok a dokladov (predovšetkým aktuálneho výpisu z obchodného registra), ktoré žalobca predložil v užšej súťaži, musel preto dospieť k záveru, že námietky podpísala osoba, ktorá nebola oprávnená konať v mene navrhovateľa, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že v mene žalobcu konajú vždy dvaja členovia predstavenstva spoločne, pričom námietky žalobcu boli podpísané len jedným členom predstavenstva žalobcu. Vzhľadom na to, že predmetné splnomocnenie nebolo obsahovou súčasťou námietok a dokladov, ktoré predložil žalobca v predmetnej užšej súťaži a taktiež vzhľadom na to, že žalovaný nie je oprávnený v konaní o námietkach žiadať od navrhovateľa doplnenie zákonných náležitostí námietok, dospel žalovaný k záveru, že námietky podpísala osoba, ktorá nie je oprávnená konať v mene navrhovateľa.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žaloba žalobcu sa zamietá a žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca dňa 12.06.2009 uvádzajúc, že podľa ustanovenia § 138 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní žalobca splnil všetky náležitosti uvedeného ustanovenia zákona, t.j. námietky podané úradu obsahovali podpis osoby oprávnenej konať za žalobcu. Nesúhlasí preto s tvrdením žalovaného, že právo osoby podpisujúcej námietky konať nepreukazuje jej podpis, ale konkrétna skutočnosť a že verifikácia oprávnenosti vyplýva z jeho logického výkladu. Zákon o verejnom obstarávaní jasne v ust. § 138 ods. 6 ustanovuje, čo musia námietky obsahovať. Všetky náležitosti žalobca splnil. Žalobca (alebo ktorýkoľvek iný uchádzač) predsa nemôže niesť zodpovednosť za ustanovenie zákona, ktoré si žalovaný vysvetľuje „po svojom“ a odvoláva sa na jeho logický výklad. „Logickým výkladom“ žalobcu a aj prvostupňového súdu je presne to, čo zákon o verejnom obstarávaní v ust. § 138 ods. 6 vyžaduje, t.j. že námietky má podpísať a podpísala osoba oprávnená konať za žalobcu (čo je nespochybniteľné). Nepredloženie dokladu oprávňujúceho konať za žalobcu jej nemôže byť na ujmu. Požiadavka zákona, aby námietky obsahovali podpis osoby oprávnenej konať za navrhovateľa neznamená však povinnosť predložiť doklady, z ktorých takéto oprávnenie vyplýva. Nie je možné sa odvolávať na to, že túto skutočnosť si má žalobca „domyslieť“. Opäť zdôrazňuje, že citované ustanovenie zákona o verejnom obstarávaní neupravuje zákonnú povinnosť navrhovateľa predkladať k námietkam výpis z obchodného registra spoločnosti alebo listinu, z ktorej je zrejme meno osoby oprávnenej konať za navrhovateľa. V citovanom ustanovení je uvedená obligatórna povinnosť navrhovateľa, aby námietky obsahovali podpis navrhovateľa alebo osoby oprávnenej konať za navrhovateľa, čo sa v tomto prípade aj stalo.

Žalobca zdôrazňuje, že nepredloženie listiny z ktorej je zrejme meno osoby oprávnenej konať za navrhovateľa neznamená, že takáto osoba neexistuje, resp. ak aj námietky podpísala určitá osoba, neznamená to, že nie je osobou oprávnenou konať v mene navrhovateľa. Poukázal aj na ust. § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené

vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť. V zmysle vyššie uvedeného, právny úkon – podpísanie námietok – urobila osoba, ktorá je zároveň členom štatutárneho orgánu žalobcu, zároveň je osobou, u ktorej je takáto činnosť vzhľadom na jej pracovné zaradenie obvyklá a zároveň má táto osoba plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu vo všetkých záležitostiach týkajúcich výkonu podnikateľskej činnosti žalobcu a na vykonávanie všetkých právnych úkonov v mene a na účet spoločnosti. Zároveň konštatoval, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu preto v zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby odvolací súd podľa § 219 OSP rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 267/07-46, zo dňa 18. 03. 2009, ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 219 OSP vo veci rozhodol bez pojednávania po tom, ako bol termín vyhlásenia rozsudku oznámený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk a rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/267/2007-46 zo dňa 18.03.2009 ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po oboznámení sa s dôvodmi odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu dospel k záveru postupom podľa § 372p ods. 1 OSP, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických a právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňového súdu a s rozsudkom sa stotožnil v celom rozsahu.

Podľa § 153 zákona č. 25/2006 Z.z. všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na konania podľa tohto zákona okrem konania podľa § 116 ods. 9 a 11, § 123 ods. 2, § 125 ods. 2, § 130, § 134 ods. 2 a § 149.

Konanie o námietkach je upravené v ustanovení § 138-145 zákona č. 25/2006 Z.z.

Podľa § 138 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. námietky podanému musia obsahovať

- a) identifikačné údaje navrhovateľa,
- b) identifikačné údaje kontrolovaného,
- c) označenie verejného obstarávania, proti ktorému námietky smerujú,
- d) označenie skutočností, proti ktorým námietky podľa odseku 2 smerujú,
- e) opis rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov,
- f) návrh na rozhodnutie o námietkach podľa § 139 ods. 2 alebo ods. 3,
- g) písomné oznámenie o výsledku vybavenia žiadosti o nápravu podľa § 136 ods. 6 písm. a/, písomné oznámenie o zamietnutí žiadosti o nápravu podľa § 136 ods. 6 písm. b/ alebo doklad o doručení žiadosti o nápravu, ak ju kontrolovaný v zákonnej lehote nevybavil,
- h) podpis navrhovateľa alebo osoby oprávnenej konať za navrhovateľa,
- i) doklad o poukázaní kaucie na účet úradu.

Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z. úrad zastaví rozhodnutím konanie o námietkach, ak

- a) námietky neboli podané navrhovateľom,
- b) boli podané po lehote podľa § 138 ods. 5,
- c) neobsahujú všetky náležitosti podľa § 138 ods. 6,
- d) navrhovateľ vzal späť podané námietky pred vydaním rozhodnutia vo veci samej,
- e) kontrolovaný zrušil použitý postup zadávania zákazky, súťaž návrhov, alebo ak úrad v tom istom postupe zadávania zákazky alebo v tej istej súťaži návrhov už vydal rozhodnutie podľa odseku 2 písm. a/,
- f) námietky neboli podané kontrolovanému,
- g) v tej istej veci bola podaná námietka proti tej istej skutočnosti uvedenej v § 138 ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. g/ a námietke sa vyhovel.

Predmetom odvolacieho konania bolo ustáliť, či námietky podané žalobcom v tomto prípade obsahovali všetky náležitosti obsiahnuté v ustanovení § 138 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. a či skutočnosť, že námietky boli podpísané len jednou z osôb oprávnených konať za žalobcu je dôvodom na rozhodnutie úradu o zastavení konania o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. c/ zákona č. 25/2006 Z.z., pretože námietky neobsahujú všetky náležitosti podľa citovaného ods. 6 § 138.

Spornou bolo posúdenie otázky, či bolo povinnosťou žalobcu predložiť spolu s námietkami úradu doklad, z ktorého by vyplývala oprávnenosť osôb konať za žalobcu.

Z výroku rozhodnutia žalovaného č. 1082-150-7000/2007 zo dňa 28.09.2007 je zrejmé, že konanie o námietkach bolo zastavené podľa § 139 ods. 1 písm. c/ zákona č. 25/2006 Z.z., teda z dôvodu, že námietky podané žalobcom neobsahovali všetky náležitosti § 138 ods. 6 citovaného zákona.

Z námietok, ktoré podal žalobca proti vylúčeniu uchádzača, záujemcu alebo účastníka zo dňa 18.09.2007, ktoré boli doručené žalovanému dňa 19.09.2007 vyplýva, že uvedené námietky podpísal Ing. M. G., člen predstavenstva žalobcu.

Z ustanovenia § 138 ods. 6 písm. a/ citovaného zákona vyplýva, že námietky musia obsahovať v tomto prípade identifikačné údaje navrhovateľa.

Námietky podané žalobcom na strane 1 pod písm. a/ obsahujú identifikačné údaje navrhovateľa tak, že po označení žalobcu menom a sídlom, IČO, IČ DPH je odkaz, že uvedená právnická osoba je zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., v oddelení Sa, vo vložke 2045/b.

V administratívnom spise sa nachádza výpis z obchodného registra žalobcu zo dňa 25.07.2007, z obsahu ktorého odvolací súd zistil, že žalobca má stanovený spôsob konania štatutárneho orgánu v mene akciovej spoločnosti tak, že ho zastupujú vždy dvaja členovia predstavenstva spoločne. Iné údaje týkajúce sa identifikácie navrhovateľa sa v administratívnom spise nenachádzajú.

Z pripojeného administratívneho spisu, ako aj z dokladov predložených žalobcom do užšej súťaže, Martin, Sučany – barierová strelnica zo dňa 21.08.2007 tak, ako boli doručené verejnému obstarávateľovi vyplýva, že žalobca v rámci užšej súťaže nepredložil doklad, z ktorého by vyplývalo iné zastupovanie, ako ktoré vyplýva z obchodného registra, resp. z údajov, ktoré predkladal žalobca v rámci zápisu do zoznamu podnikateľov, ktorý vedie úrad pre verejné obstarávanie podľa § 133 zákona č. 25/2006 Z.z.

Keďže v tomto prípade zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že za žalobcu podané námietky proti vylúčeniu uchádzača podpísal Ing. M. G., jeden z členov predstavenstva žalobcu oprávnených na zastupovanie žalobcu, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu bez ďalšieho urobiť záver, že námietky podala neoprávnená osoba. Predovšetkým ten, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza (§ 15 ods. 1 Obchodného zákonníka). V tomto prípade z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že konanie o námietkach bolo zastavené aj z dôvodu nedoloženia dokladu, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za navrhovateľa. Samotné znenie § 139 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 139 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. neobsahuje povinnosť navrhovateľa v konaní o námietkach, aby predložil aj doklad preukazujúci plnomocnenstvo na úkon podania námietok pre osobu oprávnenú konať za navrhovateľa. Z tohto dôvodu nie je ani podľa názoru senátu odvolacieho súdu pre uvedený nedostatok konanie o námietkach zastaviť.

Poukazujúc na uvedené senát Najvyššieho súdu SR dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/267/2007-46 zo dňa 18.03.2009 je vecne správny a preto ho potvrdil podľa § 219 ods.1 a 2 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal *právo na náhradu trov* odvolacieho konania. Z obsahu spisu senát Najvyššieho súdu zistil, že žalobcovi iné trovy okrem trov právneho zastúpenia zo spisu nevyplývajú (§ 151 ods. 2 OSP) a trovy právneho zastúpenia účastník v lehote podľa § 151 ods.1 veta druhá OSP nevyčísli, odvolací súd preto o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich *náhradu žalobcovi nepriznáva* (§ 151 ods. 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. februára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňákováň